

Projectplan

WATERBUFFERBASSIN GOLFBAAN DE TEXELSE

Historie:

In 1990, tijdens de uitbouw van toenmalig Vakantiecentrum De Krim met de realisatie van het bungalowpark, is de beslissing genomen om het spelen van golf toe te voegen aan het faciliteitenpakket.

De start omvatte een driving range, een oefen tee met 6 holes en een eenvoudige huisvesting. Een enthousiaste jonge professional werd belast met het lesgeven en de aanvangsexploitatie.

Op Texel en onder de aanwezige gasten op het park bleek direct veel enthousiasme voor deze voorziening. Hetgeen aanleiding is geweest voor de toenmalige directeur M. Warnaar om in overleg en samenwerking met de agrarische sector en Staatsbosbeheer aanliggende gronden te gaan verwerven en met een bestemmingswijziging te komen tot de aanleg van een 9-holes Par 72 golfbaan, een Par 3 oefenbaan, een driving range en een clubaccommodatie.

In 1997, na vele jaren onderhandelingen, werd Golfbaan De Texelse met enig feestgedruis geopend. De nieuwe baan werd door de golfers als uniek bestempeld vanwege het karakter van een duinbaan, direct aan de kust en duinen gelegen.

De plannen voor het uitbouwen van de 9-holes golfbaan naar een volwaardige 18-holes werden direct uit de kast gehaald. Met name met partner Staatsbosbeheer, eigenaar van aanliggende natuur- en agrarische gebieden werden geopend. Met grondruilen, grensaanpassingen en in eendrachtige samenwerking met SBB en LTO kon in 2010 een vergunning worden aangevraagd.

De aanlegvergunning werd eind 2012 verleend.

Met name dankzij een samenwerking met Natuurmonumenten kon benodigde grond worden verworven voor de inrichting. De aanpassing van natuurgebied Utoptia aan de Waddendijk leverde ca. 80.000 m³. In 2013 is gestart met de aanleg van de tweede negen holes.

Water:

De gewenste waterhuishouding, afgestemd op de locatie aan de voet van het Noordelijk duingebied, speelde een belangrijke rol bij de inrichting van de eerste negen holes. Middels brede en smalle afwateringen werden de hemel- en grondwaterstromen op de gewenste wijze afgevoerd. De drainage van de banen werd voorzien aan de oostelijke zijde, terwijl de waterpartijen aan de westzijde een buffer en afvoertraject vorm en voor het zoete kwelwater uit de duinen.

De voor de banen benodigde berekening kon binnen nadere afspraken met organisaties HHNK en SBB middels een grondwaterpomp tot 1000 m³ per jaar, met lozing op het oppervlaktewater worden gerealiseerd. Helaas in de wetenschap dat dit volume in drogere periodes zeer ontoereikend zou zijn om de baan in een goede bespeelbare conditie te houden.

De noodzaak van berekening van de golfbaan, zeker ook met de uitbreiding naar 18 holes werd een zwaar aandachtspunt.

De steeds langer wordende drogere periodes, de toenemende bespeling van de banen, de uitdroging van de toplaag door zon en wind vragen bij het onderhoud door de greenkeepers, die wegens speltechnische redenen het gras heel kort moeten maaien om water.

Water dan weliswaar in beperkte hoeveelheden, omdat teveel water zorgt voor mindere kwaliteit van de grasmat (schimmelziektes, viltvorming en slechte beworteling). Een geavanceerd van beregening dient dan ook te worden voorzien. Elke sproeier wordt in de toekomstige toepassing dan ook individueel aangestuurd in liters per minuut.

Welk water?

Op het eiland Texel is het niet toegestaan om oppervlaktewater te gebruiken voor bijv. beregening. Dus diende voor de noodzakelijke beregening voor de golfbaan naar alternatieven te worden gezocht. Deze zijn gevonden in het hergebruik van het hemelwater dat wordt ontvangen op het aangelegde bungalowpark, waar zowel van de huizen als de verhardingen drainages en leidingen de regen afvoeren naar de gressloot tussen golfbaan en bungalowpark.

Middels een stuwen- en opvangsysteem zal het hemelwater van het bungalowpark middels waterpartijen en watergangen op de golfbaan afvloeien naar de Roggesloot. Ter hoogte van de waterberging zal overtollig water worden ‘afgetapt’ en in de buffer worden opgeslagen. De buffer heeft een capaciteit van ca. 15.000 m³. Een dijk met beperkte hoogte wordt om de buffer, met een beperkte diepte, aangelegd en de berging wordt voorzien van een folie om het water in de buffer te behouden. Vanuit de buffer zal de beregeningsinstallatie middels pompen worden gevoed. Middels een geavanceerde en computergestuurde sproei-installatie wordt het beregeningswater zo efficiënt mogelijk ingezet.

Na het gebruik voor beregening zal het water wederom afvloeien naar de aanwezige watergangen.

Deze vorm van hergebruik van zoet water zal een positieve invloed hebben op de gehele zoetwatervoorraad op het eiland. Dit is van groot belang omdat deze zoetwatervoorraad onder druk staat van de toenemende zoutwaterdruk gerelateerd aan de stijging van de zeespiegel. Het project levert een positieve bijdrage aan het tegengaan van de verzilting van het eiland, waar met de name de agrarische sector mee wordt geconfronteerd.

De genoemde positieve invloed blijkt uit de geboden mogelijkheden door de betrokken partijen, met ter afronding van de aanleg een ondersteunende subsidie van de Provincie Noord-Holland.

Betrokken partijen:

Staatsbosbeheer
HHNK
Hydrologisch Bureau Hullenaar
Anneming De Combinatie

Innofund
Provincie Noord-Holland
Gemeente Texel
Golfbaan De Texelse OG

Aanleg golfbaan

Waterberging

Waterpartijen op de golfbaan t.b.v. waterberging

Pomphuisje waterberging